

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณคือจุดหมายปลายทางที่สูง เพียงผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่กล่าวได้ว่าเป็นขุมหมุมของพระเจ้า พวกเขาไม่ได้คิดถึงสิ่งใด นอกจากพ่อและอาณาเขตสูงสุด
- คำถาม:** ด้วยการเข้าถึงหนึ่งสิ่งใดที่ลูกสามารถสะสมในคลังสมบัติของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด?
- คำตอบ:** การให้ประโยชน์ตนเองและผู้อื่นด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์และสติปัญญาของเขามีสติที่นั่นสามารถให้ประโยชน์ผู้อื่น เมื่อลูกมีสำนักเป็นร่าง ความเสียหายก็เกิดขึ้นและสมบัติที่สะสมไว้ก็หมดไป แล้วก็มีผลสูญเสีย แม้กระทั่งวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธก็ทำให้ลูกสร้างความเสียหาย ดังนั้น ทำให้ธรรมชาติของลูกอ่อนหวานอย่างยิ่ง
- เพลง:** ผู้ใดได้มาในเวลาของตอนเช้าตรู่?

โอมซานติ เมื่อพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ มาและพบปะผู้ที่มีชีวิต ดวงวิญญาณเหล่านั้นลืมนึกว่าพวกเขาเป็นมนุษย์ พวกเขามีศรัทธาว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและพวกเขาคือลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตาม สิ่งอื่นใดที่พวกเขามองเห็นรวมทั้งร่างกาย และความสัมพันธ์ทางร่างกาย ไม่มีสิ่งใดนั้นได้รับการจดจำ พ่อมาเพื่อพาลูกกลับไป แล้วลูกก็ประหลาดใจกับสิ่งใดที่กำลังเกิดขึ้น กลางคืนที่มีมืดมิดของบราห์มากำลังมาถึงจุดจบและรุ่งอรุณกำลังมาถึง การเชื่อมโยงกับร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายตอลง ดังนั้นลูกประหลาดใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น ลูกไม่ได้มองเห็นโลกเก่านี้อีกต่อไป ลูกคิดถึงพ่อและอาณาเขตสูงสุดเท่านั้น นี่คือนั่นที่น่าอัศจรรย์! อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการไม่ตระหนักรู้จักพ่ออย่างสมบูรณ์ หรือเพราะโยคะของสติปัญญาของลูกไม่เชื่อมโยงกับท่าน สำนักที่เป็นร่างไม่ได้จบสิ้นอย่างสมบูรณ์ เราเรียกพวกเขาว่าขุมหมุมของลิง เมื่อพวกเขามีสำนักดวงวิญญาณ พวกเขาเรียกว่าเป็น ขุมหมุมของพระเจ้า มีตัวอย่างขุมหมุมของลิงในรูปของนาราด เขาเป็นผู้ทำบักดีที่เคยถือเครื่องดนตรีไปทั่ว พ่อแสดงให้เห็นว่า: ดูสิ ลูกเป็นของขุมหมุมลิง เป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างยิ่งที่จะคงสำนักเป็นดวงวิญญาณ แม้ว่าลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ ก็เป็นจุดหมายปลายทางที่สูง มีมนุษย์ที่ดีและไม่ดี ชันยาสซีที่ทั้งครอบครัวของเขาและกลับมารีสุทธี ผู้ครองเรือนที่ไม่ทั้งครอบครัวของเขาทำให้ชันยาสซีเหล่านั้นเป็นบุตรของเขา มนุษย์ทั้งหมดของโลกยุคเหล็กคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าและเป็นลูกกำพร้า พวกเขาเรียกหา: โอ้ พระเจ้า! โอ้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใคร ขณะที่เรียกหา พวกเขาทั้งหมดอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อย พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาสวดอ้อนวอนท่าน แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน นี่คือนั่นที่ต้องเข้าใจ พระเจ้าพูด: คำว่า “พระเจ้าพูด” ลูกกล่าวถึงในกิตะด้วยเช่นกัน นี่คือนั่นที่เป็นเช่นปีศาจ เหตุใดพระเจ้าจึงพูดว่า: ลูกเป็นเช่นลิง มองดูใบหน้าของลูกในกระจก พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า ดังนั้น พวกเขาเฝ้าแต่แสวงหาท่าน ดังนั้นมนุษย์ต้องพบพระเจ้า พวกเขามองหาท่าน แต่พวกเขาไม่สามารถพบท่าน ดังนั้น เพียงเมื่อพระเจ้ามาเท่านั้น ที่ท่านสามารถให้คำแนะนำของท่านเอง คำแนะนำที่สมบูรณ์ของท่านถูกกล่าวไว้ในกิตะ ท่านพูดว่า: พ่อคือรูตรา พ่อ รูตรา ได้สร้างไฟบุษยัญของความรู้นี้ หากลูกพูด ว่ากฤษณะสร้างไฟบุษยัญนี้แล้ว กฤษณะจะพูดว่า: นั่น กฤษณะ กำลังสอนราชาโยคะแก่เธอ อย่างไรก็ตาม ไม่มีไฟบุษยัญของ ความรู้ของกฤษณะ เพียงลูกเท่านั้นที่รูสิ่งนี้ มนุษย์อื่นทั้งหมดนั้นเป็นยุคเหล็ก พวกเขาเฝ้าแต่ทำให้หนีออกจากปากของเขาเท่านั้น มีการกล่าวถึงผู้ที่กล่าวเท็จว่า: ใบหน้าของผู้นั้นน่าเกลียด ในเวลาที่มีการก่อตั้งศาสนาชันยาส โลกนั้นอยู่ในสภาพไร้สุข ดังนั้นจึงมี การก่อตั้งศาสนาที่บริสุทธิ์ขึ้นเพื่อรักษาความบริสุทธิ์ในบารัต พวกเขาเรียกว่าเป็นไรษิกนีชันยาสซี อย่างแน่นอนที่พวกเขามีการ สละละทิ้ง แต่นั่นไรษิกนี พวกเขาไม่สโตประธาน เมื่อพวกเขาเริ่มที่จะถูกเผาในบารัตด้วยการนั่งบนไฟของต้นหาคะ การสละละทิ้งนั้นเป็นบทบาทของละคร นั้นไม่สามารถเรียกว่าราชาโยคะที่ง่ายดาย พระเจ้าไม่ได้สอนสิ่งนั้น พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า พวกเขาทำความผิดที่ใหญ่หลวงในการนำกฤษณะไปไว้ในยุคทองแดง พ่อหนึ่งนี้และอธิบายแก่นมนุษย์ผู้ซึ่งทำสิ่งผิดนี้ อย่างไรก็ตาม ต้องมีความละเอียดอ่อนอย่างยิ่งในการอธิบายนี้ ชันยาสซีพูดว่าลูกกำลังประณามศาสนาของสละละทิ้ง บอกพวกเขาว่า: มาและทำความเข้าใจ ก่อนอื่นใด บอกเราว่าท่านหมายความว่าอย่างไรกับการประณาม พระเจ้า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นพ่อของทั้งหมดและพระเจ้าแห่งกิตะ ไม่ใช้กฤษณะได้อธิบายสิ่งนี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาและบอกพวกเราว่านี่คือตอนจบของยุคเหล็ก สติปัญญาของผู้คนได้เสื่อมโทรมและเป็นเช่นปีศาจอย่างแท้จริง นี่คือนั่นที่ไรษิกนีและเป็นผู้เป็นเช่นปีศาจในยุคทอง มีอาณาจักรเทพที่บริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้น (ชันยาสซี) เชื่อว่าพวกเขาคือพระเจ้า แต่พวกเขาไม่ได้เป็น พระเจ้า

ของทุกคน คือเพียงผู้เดียวที่ทุกคนจดจำ นี่คือบางสิ่งที่ต้องเข้าใจ หากพวกท่านต้องการที่จะเข้าใจ และแล้วให้ทำความเข้าใจ! อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อธิบายต้องละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ผู้ที่มีวิญญานปีศาจร้ายในตนเองจะสามารถอธิบายได้หรือไม่? มีวิญญานปีศาจร้ายของความโกรธความละโมภ และความผูกพันยึดมั่น มีวิญญานปีศาจร้ายเล็กๆ และใหญ่โต ผู้คนมีนิสัยที่สกปรก มายาแม้กระทั่งทำให้ลูกๆ ที่ดีทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งหมดนั้นคือพฤติกรรมที่เป็นเช่นปีศาจของสำนักที่เป็นร่าง เมื่อสำนักที่เป็นร่างเกิดขึ้น ลูกก็เป็นเช่นลิง และแล้วลูกไม่สามารถกลับมามีค่าควรแก่การอยู่ในวัด ลูกรู้ว่าเพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การอยู่ในวัด วัดสร้างขึ้นเพื่อพวกเขาเท่านั้น ทั้งโลกยุคทองเรียกว่าเป็นชีวลายา (วัดของชีวา) พวกเขาทั้งหมดอยู่ในวัด ทั้งโลกกลายเป็นวัดที่บริสุทธิ์ โลกกลายเป็นชีวลายาที่ ราชา ราชินีและปวงประชาทั้งหมดอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างมีศิลป์วิธี หนูกัดและเป่าด้วย มันรู้คิดมากถึงขนาดนั้น เมื่อชั้นยาสีขาว มา ก่อนอื่นโคตรเรสรีฐเขาอย่างมีกลยุทธ์ โปรดมา ชั้นยาสีขาว ท่านดีมากที่ท่านละทิ้งทุกสิ่ง ท่านได้จากบ้านของท่าน ท่านรู้หรือไม่ว่าการสละละทิ้ง 2 ประเภท? หนึ่งคือการสละละทิ้งบ้านและครอบครัวของท่าน และอีกหนึ่งคือการไม่ทิ้งบ้านและครอบครัวของท่าน ท่านต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของท่าน ศึกษาราชาโยคะและกลายเป็นนายของสวรรค์ ท่านเคยได้ยินสิ่งนี้หรือไม่? เขาจะพูดว่า: สิ่งนี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใด พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะในกิตะและนำกฤษณะไปสู่ยุคทองแดง ดังนั้น พวกเขาจะเข้าใจได้อย่างไร? แล้วลูกต้องอธิบายด้วยการใช้รูปภาพว่า: การสละละทิ้งของท่านคือการทิ้งบ้านและครอบครัวของท่าน ไม่ใช่ทุกคนจะทิ้งบ้านและครอบครัว นี่คือหนทางของครอบครัว ท่านไม่ได้ละทิ้งกิเลสทั้งห้าขณะที่ยังอยู่ที่บ้านกับครอบครัว พวกเรากำลังทำสิ่งนั้นและพวกเรากำลังได้รับความช่วยเหลือ จากพ่อสูงสุดดวงวิญญานสูงสุด ขณะที่อยู่ที่บ้านและทิ้งกิเลสทั้งห้าในวิธีนี้เราจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ในยุคทอง เหล่าเทพนั้นเคยบริสุทธิ์ในยุคทอง พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ หลังจากยุคเหล็ก ยุคทองต้องมา เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและก่อตั้งยุคทอง ขณะที่เราอยู่ที่บ้าน ท่านทำให้เราบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว พวกท่านพูดว่า: สาลีและไฟไม่สามารถอยู่ด้วยกัน อย่างไรก็ตามเราคงอยู่เช่นนั้นที่นี้ พวกท่านไม่ได้มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ใดต่อการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆ เมื่อพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมา โลกใหม่ก็ได้รับการก่อตั้งและโลกเก่าก็ถูกทำลาย เราได้รับความรู้สำหรับโลกใหม่ พ่อพูดว่า: ความสัมพันธ์ใดก็ตามที่ลูกมีรวมทั้งความสัมพันธ์กับร่างกายของลูก ลืมความสัมพันธ์เหล่านั้นทั้งหมด คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญานและจดจำพ่อ ราชายोคะนี้ของเรานั้นสโตประธาน เวลานี้ทุกสิ่งนั้น ตโมประธาน และแล้วจากการอยู่อย่างตโมประธาน อย่างแน่นอนที่โลกต้องกลับมาสโตประธาน เป็นพ่อผู้สร้างเท่านั้นที่ทำให้โลกสโตประธาน เรากำลังเรียนรู้สิ่งนี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ใช่จากกฤษณะ พระเจ้าคือผู้เดียวเท่านั้น แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางกาก็เรียกว่าเป็นเทพ ผู้ที่อยู่บนพื้นเบื้องล่างพวกเขาเรียกว่ามนุษย์ พระเจ้าอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พวกเราดวงวิญญาน อาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน อธิบายด้วยความละเอียดอ่อนเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม หากไม่มีโยคะอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่สามารถเข้าถึง ไม่มีผู้ใดสามารถจดจำสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูก แม้ว่าลูกบางคนพูดว่า: พวกเขাজดจำบาบา บาบาก็ไม่เชื่อพวกเขา หากลูกกำลังจดจำพ่อ สติปัญญาของลูกจะกลับมามีบริสุทธิ์และลูกจะสามารถเข้าถึงสิ่งนี้อย่างดีมาก หากลูกเข้าถึงสิ่งนี้ลูกต้องพอใจผู้อื่นให้เท่าเทียมกันด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่น ลูกรู้ว่าพ่อมาและให้ประโยชน์ทุกคน มายาราวินทำอันตรายทุกคน พ่อมา และให้ประโยชน์แก่ลูกเพียงครั้งเดียว มากจนกระทั่งลูกได้รับประโยชน์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกสามารถเรียกสิ่งนั้นว่าคุณประโยชน์ หรือความเมตตาของท่าน ลูกสามารถแม้กระทั่งเรียกสิ่งนั้นว่าพรของท่าน และแล้วตั้งแต่ยุคทองแดงก็ไม่มีพรของท่านอีกต่อไป ราวินเป็นเหตุของความเสียหาย ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกสามารถให้ประโยชน์ทุกคน อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกมีสำนักเป็นร่าง ลูกเริ่มสร้างความเสียหาย ด้วยการให้ประโยชน์ผู้อื่น ลูกสะสมในคลังสมบัติของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูกด้วยการสร้างความเสียหาย สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้สะสมทั้งหมดไป เมื่อลูกรู้วิธีที่จะให้ประโยชน์ผู้อื่น ลูกต้องทำสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน หากลูกไม่รู้ วิธีที่จะให้ประโยชน์บางคน อย่างแน่นอนที่ลูกจะทำร้ายพวกเขาเหล่านั้นด้วยการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ผู้คนทำร้ายกันและกันเท่านั้น พวกเขาให้ดาบของตมหาราคะ พวกเขาหลุมพอ พวกเขาให้ประโยชน์ผู้อื่นและดังนั้นอย่างแน่นอนที่พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่สร้างความเสียหาย ใน 1 วินาทีพวกเขาให้ประโยชน์ผู้อื่นแล้วใน 1 วินาทีพวกเขาสร้างความเสียหาย ลูกบางคนเคยให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นอย่างมาก! พวกเขามีความรู้ที่จะให้ประโยชน์ผู้อื่น พวกเขารู้วิธีที่จะให้ประโยชน์ตนเองและผู้อื่นด้วยเช่นกัน แล้วพวกเขาก็ติดกับอยู่ในการควบคุมของมายาและวิ่งหนีไป พวกเขากลายเป็นผู้ที่สร้างความเสียหาย พวกเขาสร้างความเสียหายอย่างมากมาย ผู้คนคิดว่า: ต้องได้มีบางสิ่งเกิดขึ้นซึ่งพวกเขาก็วิ่งหนีไป ดังนั้นเราจะไปที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขาเล่าเรื่องราวทุกประเภท แล้วสิ่งใดก็ตามที่ลูกสะสมมาในบัญชีของลูกด้วยการให้ประโยชน์ผู้อื่นแล้วลูกเปลี่ยนบัญชีนั้นให้กลายเป็นผงฐูลี โดยการสร้างความเสียหาย ได้มีการสร้างกรรมมากมายเช่นนี้ และจะเฝ้าแต่มีมากขึ้น ผู้ที่ได้เคยให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นและแล้วมีสำนักที่เป็นร่างและเริ่มสร้างความเสียหาย มนุษย์สร้างความเสียหายแก่มนุษย์ ไม่มีใครสามารถให้ประโยชน์ใครจนกระทั่งพวกเขาทำตามศรัทธา เป็นการกำหนดของราวินที่ทำให้ลูกสร้างความเสียหาย นาที่หนึ่งลูกกำลังทำตามศรัทธาและ

นาที่ถัดไปลูกเริ่มทำตามการกำหนดของราวัน วิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธมาและลูกสร้างความเสียหาย แล้วลูกก็เป็นเหตุให้พ่อลูกกล่าวโทษในการสร้างความเสียหาย ลูกนำมาซึ่งการประณามท่าน พ่อจะพูดว่าอะไร? ลูกของพระเจ้าจะเป็นเช่นนี้ได้อย่างไร? แล้วพวกเขาก็ลงมาจากหัวใจของท่าน เมื่อวิญญาณปีศาจร้ายถูกขจัดออกไปจากบางคน ผู้นั้นก็ได้รับการสรรเสริญ ความโกรธนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง เหตุนี้เองพ่อจึงพูดเสมอว่า: มีอารมณ์ที่อ่อนหวาน การมีอารมณ์โกรธคือความโง่เขลา พ่ออธิบายว่า: ลูกต้องปล่อยวางความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง เมื่อความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดตัดขาดลงทีละน้อย ลูกจะกลับมาเพียงพร้อมสมบูรณ์ในท้ายที่สุด นี่คือการวิ่งแข่ง ลูกรู้ว่ามีมาและบาบาไปถึงเป้าหมายของพวกเขา ก่อน ดังนั้นลูกควรทำตามการกำหนดของพวกเขาและทำตามพวกเขา ลูกควรเข้าถึงสิ่งนี้ หากลูกไต่หัวใจของแม่และพ่อ ลูกจะประกาศสิทธิในบัลลังก์ด้วยเช่นกัน ถามตนเองว่า: ฉันกลับมามีค่าควรแก่การแต่งงานกับลักษมี นั่นคือฉันมีค่าควรแก่การประกาศสิทธิในบัลลังก์ของแม่และพ่อหรือไม่? หากลูกรู้สึกว่าคุณมีความโกรธในหัวใจของคุณ ลูกไม่มีวันไต่หัวใจของพวกเขาและลูกจะไม่กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีในอนาคต ลูกต้องทำตามศรัทธาทุกอย่างก้าว หากลูกกลายเป็นคนทรยศแล้ว ลูกจะกลายเป็นสัปเหร่อ ทุกวันบาบาบอกลูกถึงทุกสิ่งๆ ที่เหมือนกันทุกประการกับสิ่งที่ท่านเคยบอกลูกในวงจรที่แล้ว ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่เพียงเล็กน้อยที่สุดในสิ่งนั้น ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมากมายในความรู้ อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ซ่องแหวะในงานรับใช้จะมีความซาบซึ้งนี้ งานรับใช้ประเภทใดก็ตามที่ลูกทำอย่างแนบเนียนที่ลูกจะได้รับผลของสิ่งนั้น งานรับใช้อันดับหนึ่งคือการให้ความรู้ ลูกต้องให้ความสุขแก่ผู้อื่นมากมายและ ทำให้พวกเขาเป็นผู้ปกครองโลก ลูกจะทำให้ผู้อื่นมากมายเป็นสิ่งนี้ ได้มีการแสดงวิธีการที่ดีของงานรับใช้มากมายแก่ลูก งานรับใช้สามารถถูกทำขึ้นในที่ใดๆ แล้วบางทีหนึ่งในร้อยก็จะตื่นขึ้นมา นี่คือบางสิ่งที่อาศัยความเพียรพยายาม บาบาไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในวิธีนี้ทั้งวันทั้งคืน ท่านมีความคิดประเภทต่างๆ มากมาย มีอุปสรรคมากมาย โลกต้องถูกทำให้เป็นสวรรค์ที่บริสุทธิ์ ท่านมีความคิดมากมายเกี่ยวกับสิ่งนี้และขณะที่คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ กลางคืนก็เปลี่ยนเป็นกลางวัน เหตุนี้เอง ผู้เอาชนะการหลับนอน จึงได้รับการจดจำ บางครั้งบาบาแม้กระทั่งไม่สามารถนอนได้ ท่านต้องทำให้ลูกเป็นนายของโลก ดังนั้น ท่านจึงใส่ใจอย่างยิ่ง ลูกควรใส่ใจด้วยเช่นกัน และต้องตรวจสอบว่ามากเท่าใดที่ลูกกำลังทำตามศรัทธา ลูกต้องให้บ่าของลูกกันบัพและดาดา ทั้งโลกต้องถูกส่งกลับบ้าน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีวันทำตามการกำหนดของราวัน และด้วยเหตุนี้จึงมีการสำนึกที่เป็นร่างและเป็นเหตุของความเสียหายแก่พ่อ ลูกต้อง ไม่นำมาซึ่งการประณามท่าน ให้ประโยชน์ตนเองและคนอื่นๆ ด้วยการทำตามศรัทธา
2. อย่าปล่อยให้อาณัติปีศาจร้ายของความโกรธเข้าสิงลูก ทำให้ธรรมชาติของลูกอ่อนหวานอย่างมาก รับใช้อย่างมี ศิลปวิธี

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงผู้ใช้ความคิดของลูกที่เต็มไปด้วยความปรารถนาดีที่เต็มทุกดวงวิญญาณด้วยความกระตือรือร้น
ความปรารถนาดีทั้งหมดของลูกๆ คือสิ่งที่ทุกดวงวิญญาณสามารถประกาศสิทธิ อย่างน้อยหยดหนึ่งของ การได้มาซึ่งการบรรลุผลจากพ่อ ผลของความปรารถนาดีเหล่านี้เป็นเช่นไร ดวงวิญญาณก็จะได้รับพลังที่มี ประสพการณ์ตามนั้น ความคิดที่เต็มไปด้วยความปรารถนาดีมีพลังมากในนั้นที่สามารถเปลี่ยนบรรยากาศ ทุกหนแห่ง ดังนั้น ผู้รับใช้ที่แท้จริงคือผู้คงความกระตือรือร้นในตนเอง ผู้ทำงานรับใช้ด้วยความ กระตือรือร้นด้วยเช่นกัน และเติมเต็มดวงวิญญาณอื่นๆ ด้วยความกระตือรือร้นโดยการให้คำแนะนำของ พ่อแก่พวกเขา ความกระตือรือร้นเป็นเช่นที่ว่าสถานการณ์ที่เลวร้ายไม่มีอะไรเลยในเบื้องหน้าของสิ่งนั้น แทนที่จะต่อต้านลูก สิ่งเหล่านั้น (สถานการณ์เหล่านั้น) จะอุทิศตนเอง

คติพจน์: เมื่อลูกมีความรักที่ไม่ขาดตอนสำหรับบัพดาดา ลูกจะสัมผัสว่าเป็นการง่ายที่จะทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบ วินัยของพระเจ้าในการใช้ชีวิต